

2. La Font de Cupido

Cupido:

Oè,
Dorm, nineta, dorm...
i escolta el que et diré:

Mimí: Què és això que sento? On són aquestes veus?

Oè,
Barca sens port...
I busca recer.

Mimí: Qui demana? Qui em treu del meu descans i el meu respir?

Sóc la font de les dreceres que apropen l'aire fins al bes del vent portant un nuvi fins a les solteres...

Què vols?

Mimí: Qui m'ho pregunta?

Respon!

Mimí: Renoi, quin geni!

Què busques?

Mimí: Marit! Voleu que us ho digui? Marit!!

Mimí: Sóc la filla de Monsieur de Matignon. Tinc la dot més ben dotada del país. I si no em casés aviat, moriré casta!

Va i ve
Barca sense rumb...
I busca recer.
Ai, filleta, com et dius?

Mimí: Mimí!

Mimí, vaig a dir-te una coseta:

Mimí: Oh, Déu, se m'ha esquerdat una ungeta.! I fixa't: se m'arruga el vestit...!

Ets més curta que un mànec d'aixada!

Mimí: Però si tinc tot el que ha de tenir una dama: Nas de pruna, llavis de magrana, i un ble de cabells que m'encercla la cara. Però... Com us atreviu? Qui sou vós, que amb semblants paraules goseu importunar-me? Veus cap aquí, veus cap allà. I jo ja no m'hi veig amb tanta giragonsa! Si no heu de consolar feu el favor de callar!!

3. Cançó de Cupido

Cupido:

Si tens l'ànima quieta, ets beneït.
I si passes pel món com un talòs,
no veuràs el somrís de la lluna.
ni sabràs com batega el teu cor.

Qui sóc jo, preguntes enrabiada?
Qui sóc jo, que et parlo des d'aquí?
Sóc la veu sense temps, ni durada.
Sóc l'amor que marca el teu destí.

Sóc qui va casar a Romeu amb Julieta;
qui va enfilat a Ariadna al laberint.
Qui va fer perdre el cap a Dido per Eneas.
Qui va esmaltar les aigües on es mirà Narcís.

L'amor és cec i no et para cap trampa.
L'amor et mostra el camí del desig.
Jo sóc Cupido, sóc l'àngel que et guarda.
Si fas tot el que et digui et trobaré marit.

Sóc qui va casar a Romeu amb Julieta;
qui va enfilat a Ariadna al laberint.
Qui va fer perdre el cap a Dido per Eneas.
Qui va esmaltar les aigües on es mirà Narcís.

Mimí:

Cupido!! Sou vós, de debò?! Oh, quina il·lusió, quina alegria... i quina colla!! Doncs, deixeu que us digui que.... Fa dies i dies, mesos i mesos que rebo piles i piles de pretendents. I no n'hi ha cap que em faci perdre la xaveta. On s'amaga el meu príncep blau? Per què es casen totes les dames de la cort...,totes menys jo?! Fins i tot les guerxes i camacurtes, les que no saben vestir-se "a la mode". I jo, que sóc la més fina i la més elegant... Jo m'hauré de quedar per vestir sants?! Pobra i mil vegades pobra de mi...Bella com una rosella, i sense un gentilhome que em cuidi el jardí... Però penso posar fi a aquesta malastrugança: avui, amb la vostra ajuda o sense ella, comença la cacera del meu marit!!

4. A la cacera del marit!

(Cançó dels pretendents)

Mimí: A la cacera del marit!

Cupido:

T'ha pretès el Duc de Baviera,
peladet com una calavera!
T'ha portat perles de l'Índia
i un joiell amb un robí.

Mimí: Se les mira més a elles que a mi!

Cupido:

Del Ilustrós hereu de Dinamarca
dius que és gras i té un gos de pastura.
No t'agrada l'aventura de cuidar marit i ca?

Mimí: Panxa i gos al catre...? No hi cabrem tots quatre!

Cupido:

I l'ardit heroi de Macedònia,
protector de França i de Polònia,
a l'amor obre la porta
I tu dius que és un barrut.

Mimí: Però si put com rata morta!!

Cupido:

I el formós hereu del tsar de Rússia?

Mimí: De Rússia? No m'hi entendre. Parla estrany.

Cupido:

I un actor d'alta comèdia?

Mimí: Un actor de comèdia...? Estic desesperada... però no tant!
(A trompa 1): Això: fes mofa al meu sofrir, escarni al meu dolor...
(a trompa 2): I tu: calla !

Cupido:

Mimí ets molt capritxosa
Que potser no saps què vols?

Mimí: Ho vull tot! Jo vull un home que em miri i em faci sentir la reina del món! Que quan em parli sempre em digui dolces paraules d'amor. I això sí que us ho demano: que sigui guapo, per favor!!

5. El Conjur

Cupido:

A la font de Cupido has fet cap,
formulant un desig ben complicat.
Que no és fàcil per'quell que està tot sol,
Preguntar-li fluxet al cor què vol.

Obre els ulls, les orelles i les mans.
Veuràs coses que mai no has imaginat.
Sobretot, que aquest món és complicat.
I que aprendre i ser llesta no és pecat.

Un amor que t'estimi jo et daré
Si fas cas i segueixes el camí
que des d'ara mateix t'indicaré,
i que et porta de dret al teu destí.

Una cosa només demano jo,
si és que vols que t'ajudi de debò:
Cada cop que t'aturis pel camí,
em daràs una part del teu vestir.

Mimí:

(Escandalitzada) Em dureu de viatge? I cada cop que m'aturi us hauré de donar una part del meu vestit?!! Però... Però jo no em puc treure res! No veieu que vaig tota conjuntada? Si em trec roba cada cop que m'aturi, al final quedaré.... despullada!! Caram, Cupido! No ho podríeu fer més fàcil? No podria, ras i curt, donar-vos les gràcies? I Fer-vos una reverència?
O...encara millor: parlar de vos amb el rei de França, perquè us fes un monument a la Plaça Vendôme, que hi passa tothom?!

Cupido:

Una cosa només demano jo:
Acceptes o no?

7. Cuplé del savi i la pomera

Newton:

No fou només una poma,
la poma de Blancaneus.
Ni era tan sols una poma,
la poma de Guillem Tell.
La primera era una trampa;
un regal enverinat.
La segona un repte indigne;
i feliçment superat.

Cupido i Newton:

Si no fos per aquests savis
Que resolen equacions
Al món no hi hauria canvis,
Ni seria un lloc millor.
Sempre és gràcies a la ciència
Que la vida va endavant.
Els contes només són contes;
Les lleis són universals.

Newton:

Galileu tenia dubtes,
i amb l'església va topar.
Albert Einstein s'ho agafava
amb més relativitat.
"Eureka!", cridà Arquímedes,
"Polònia!", madame Curie.
Ella estudia l'urani,
Ell compta el número pi.

Cupido i Newton:

Si no fos per aquests savis
Que resolen equacions
Al món no hi hauria canvis,
Ni seria un lloc millor.
Sempre és gràcies a la ciència
Que la vida va endavant.
Els contes només són contes;
Les lleis són universals.

Mimí: Ai, Cupido. Jo només vull berenar! Quina gana em provoca el viatjar!

Newton:

La poma! La poma sempre cau de dalt a
baix. Saps per què? Doncs perquè la força exercida
per dos cossos de masses separats per una distància
és proporcional al producte de les seves masses, i

inversament proporcional al quadrat de la distància que separa els seus centres.

Mimí: (Irònica.) Faig cara de no entendre res?

Newton:

Aquesta és la constant de la gravitació universal! Com més massius siguin els cossos i més a prop es trobin, s'atrauran amb més força!

Mimí: Això és el que jo voldria: que l'home de la meva vida s'apropi ben a prop... i jo m'hi senti atreta... (Mirant-lo amb angúnia.) Però atreta... del tot!

Newton:

És qüestió de força, Mimí. Has de fer molta força, perquè pot ser que el teu promès sigui lluny. Sigui mooolt lluny... Però no pateixis gens per la distància que us separa: quan el trobis ho sabràs. Saps per què? Perquè entre vosaltres hi haurà un eix de connexió únic i inqüestionable. Vaja, que el teu amor serà un home ple de fils... I un d'ells serà el fil que unirà el centre dels vostres cors, i us marcarà el camí de la trobada. I quan us trobeu... Quan el trobis, Mimí...

8. Comiat de Newton i Galop

Newton:

No podràs deixar mai més
De girar al seu voltant,
Com la lluna gira
al voltant de la terra,
i la terra al voltant del sol.

Mimí:

Això és el que busco jo.
La llei natural del nostre sistema sola

Tots dos:

La llei natural que marqui les hores
Del nostre sistema solar.
(Ell li fa un petó ben fort, recull les bitlles i se'n va.)

Mimí: (mentre Newton acaba la cançó).

Apa, si... Adéu, Isaac! Adéu, adéu...
Sí, sí, la llei natural.(Ell surt.) I tant!
Àpali, que n'hi ha que tenim feina!
(Cantant)
La llei natural...
Com la lluna gira
al voltant de la terra,
i la terra al voltant del sol...
(Mimí, somiadora, comença una nova tonada.)
Vull seure al jardí
on cauen estels
damunt les parpelles
dels amants fidels.
Quan vingui la nit,
trobaré un recer
enmig dels seus braços
I em prendrà l'alè.

Cupido:

Avions que s'enlairin
o estels de paper,
Vaixells que naveguin,
satèl·lits, també.

Cupido i Mimí:

Mil mapes, mil rutes,
mil constel·lacions;
l'amor te'l procuren
un munt d'invençions.

9. Vals de les Praderies

Lluna-roja:

El telègraf serà útil
I el Morse, tot un invent
El telèfon..., una mina!
Que t'ho expliqui Graham Bell.
De Marconi i de la ràdio
Sempre més se'n parlarà.
I quan arribi la tele,
Tot el món s'hi enganxarà!

Tal com volen les lluernes
vora el llum d'una candela
o cloquegen les gallines
vora el gall del galliner
algun dia les fadrines
parlaran amb els seus mansos
per telèfon

Mimí: o per carta

Tot dos:

via uatsap o per mail.
Si t'ensenyés una tablet,
Un portàtil o l'iphone,
Pensaries que estil "locu";
o que sóc Ot, el bruixot.
Però vull que entenguis, bonica
Que amb el temps que ha de venir
contactaràs, si t'hi apliques,
amb aquell...

Mimí: amb aquell...?

Lluna-roja: que et fa...

Mimí: Que em fa...?

Lluna-roja: Glatir.

Mimí: Gla-gla-gla-ti-ti-ti-ti-tir!

Cupido:

Tal com volen les lluernes
vora el llum d'una candela
o cloquegen les gallines
vora el gall del galliner
algun dia les fadrines
parlaran amb els seus mansos

per telèfon o per carta
via uatsap o per mail.

(Mimí queda una mica més esperançada.)

Mimí: I de tot aquest munt de coses... com se'n dirà?

Lluna-roja: Telecomunicacions.

Mimí: I com aprendré a utilitzar-les?

Lluna-roja: No t'amoïnis: tu només has de baixar-te... un parell d'aplicacions!

(L'Indi recull pipa i manteta, i se'n va, tot reproduint els sons que feia a l'inici de l'escena.)

(Mentre surt.) Tingues els ulls ben oberts. L'home que t'espera, pot amagar-se a qualsevol racó... de l'univers!!

(L'indi marxa i Mimí queda tota desconcertada.)

Mimí:

Ai, Cupido... "A qualsevol racó de l'univers..."
Només de pensar-hi, em roda el cap! És que hauré de passar-me la vida rondant i trobant-me amb gent estranya?! Pensava que aniríem per feina, francament. Trobo que sou un Cupido força lent...

11. La Carta de Ling Wei

Mimí:

“Benvinguda a la Xina, Mimí. T’envio la meva estimada neboda Ling Wei perquè estic enfeinat preparant les festes de celebració de l’any nou, que són les més importants d’aquest país. Sóc Qiu Shi, l’encarregat d’encendre els focs artificials.” Focs artificials? Com els de Versalles? (Segueix llegint.) “Sí, Mimí: com els de Versalles. Explosions meravelloses de mil colors... com les que notes dins del pit quan ets davant d’algú que estimes sense mesura. I saps quin invent va fer possible que existissin aquestes explosions...?” No en tinc ni idea. “M’ho imaginava. Doncs, escolta, escolta...”

Cupido:

Fa milers d’anys a la Xina
un alquimista descobrí
una substància explosiva
que a vegades fa patir.

Primer fou motiu de joia,
llum i so per festejar.
Ara en canvi s’utilitza
per conquerir i per matar.

Mimí: Per matar?! Ja us entenc! Els canons també fan foc...

Bells focs d’artifici
Pólvora als canons.

Mimí: Hi ha invencions de tota mena, que no avancen, sinó enreden.
Tot depèn, està ben clar del bon ús que l’home en fa.

Mimí:

“Al principi la pólvora servia per animar les celebracions, però ben aviat els homes van trobar-hi un altre ús menys joiós... La construcció d’armament. Saps, Mimí, a dia d’avui al món hi ha 640 milions d’armes de foc. I per si no n’hi hagués prou, els homes s’han inventat la bomba atòmica... Mimí, si no estigués tan trista al recordar la dissort dels nostres veïns, la meva neboda et podria parlar de dues ciutats d’un país proper, on els efectes d’aquestes bombes encara són evidents...”
(Mimí mira la noia que, entristida, ajup el cap. Cupido recupera la tonada, i Mimí s’hi afegeix:).

Cupido i Mimí:

Aprenquem tots la lliçó
perquè no torni a passar:
que les bombes facin llufa
i esclatin les mascletás.

Si no prenem bona nota,
el món, tal i com està,
farcit d’armes i d’exèrcits
farà un pet com un aglà.

Bells focs d’artifici
Pólvora als canons.

12. Tarantel-la llaminera

Peppino:

Impossible. Dels meus fogons mai no en surt “qualsevol cosa”. Podeu triar un munt de plats, de sabors exòtics, d'ingredients combinats amb la perícia d'un alquimista... Si no fos per genis com jo, que hem ideat tota mena de menges i textures, les persones encara subsistirien a base de fulles i arrels!

Peppino:

Ous amb mascarpone, sucre i cafè;
un bescuit ben flonjo i cacau en pols.
Vi dolç de Marsala, tres hores en fred.
Sempre repeteixo. Què faries tu?

Peppino i Cupido: Ai, ai, ai... Endevinalla!

Mimí: Ti, ti, Tiramisú!

Tots:

Menja, jala, i devora-ho tot.
Suca, llepa i fes un rot.
Mastega força o tindràs singlot.

Peppino:

Tota de farina, ben plana i rodona.
posa-hi mozzarella, tonyina o anxoves.
Pots assaborir-la les quatre estacions,
Coberta d'olives o de xampinyons.

Peppino i Cupido: Ai, ai, ai... Endevinalla!

Mimí: Pi, pi, pi pi-pi-pizza!

Mimí i Cupido:

Sal a l'ensaïmada
Sucre als macarrons
Fica't a la cuina;
juga amb els fogons!

Peppino i Cupido:

Mel a la verdura,
Nata pels cigrons
Fica't a la cuina,
Juga amb els fogons!

Cupido:

A la batedora
o la thermomix;
fica't a la cuina;
és molt divertit!

Tots:

Menja, jala, i devora-ho tot.
Suca, llepa i fes un rot.
Mastega força o tindràs singlot.

(Peppino fa per tornar a la cuina.)

Mimí: Peppino, perdoneu... No sabreu pas si ha preguntat per mi un jove solter, guapo i desesperat per trobar-me?

Peppino:

Un aventurer volta les galàxies; tant com te l'estimes, encara no saps que és un home ingràvid... i que té dos caps! Ai, ai, ai... Endevinalla!

(Peppino se'n torna a la cuina i Mimí, tota desconcertada, fa un altre viatge. Es deixa arrossegar per la música i la cabriola, i en acabat s'adona que està tota sola enmig del no-res; desproveïda de bona part de la roba que duia a l'inici, ara la Mimí sembla una noia del segle XXI.)

14. El Segon Conjur

(Miquel fa per sortir rere Mimí, però Cupido inesperadament l'atura, tot cantant.)

Cupido:

Un amor que t'estimi jo et daré
Si fas cas i segueixes el camí
Que des d'ara mateix t'indicaré
I que et porta de dret al teu destí

Una cosa només demano jo
Si és que vols que t'ajudi de debò
Cada cop que t'aturis pel camí
Em daràs una part del teu vestir.

Una cosa només demano jo
Acceptes o no?

Miquel:

Em dureu de viatge, i m'he de treure una part del meu vestir per tornar a veure a la Mimí...? (Després de pensar-s'ho un momentet, en Miquel es treu el rellotge, la tauleta i el telèfon i els llença ben lluny.) Mimí...! Mimí, espera'm...! T'estimo, Mimí...! T'estimo...!

(I surt per l'altre extrem de l'escenari. Es tornaran a trobar?)